Vereenvoudiging

139. Herziening systematiek werkgeversbetalingen (betaling UWV-uitkeringen via de werkgever)

Onderwerp: Vereenvoudiging Belastingdienst Thema: Terugdringen (administratieve) processen

Omschrijving van de maatregel

Herziening van de systematiek kan via twee wegen:

- 1) Betaling van uitkeringen voortaan nog slechts door het UWV.
- 2) Verduidelijking en aanpassing van de bestaande regelgeving rondom de samenvoegingsbepalingen.

Vereenvoudiging, omdat...

- Het probleem is dat de werkgever in een aantal situaties de arbeidskorting ten onrechte toepast op de uitkering (betreft alleen het ziekengeld na het eerste jaar van ziekte) doordat hij uitkering en loon foutief namelijk ook voor de arbeidskorting samenvoegt onder loon uit tegenwoordige dienstbetrekking. Voorstel 2 past bij het probleem en voorstel 1 levert een grotere vereenvoudiging op voor de belastingdienst, maar heeft grotere nadelen voor burgers en bedrijven.
- Ad 1) geen rekening meer hoeft te worden gehouden met een geldstroom waarin de arbeidskorting foutief kan worden toegepast. Foutherstel op het punt van de berekende arbeidskorting is dan ook niet meer aan de orde. De door de werkgever berekende loonheffing sluit echter minder goed aan bij de verschuldigde inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen.
- Ad 2) meer duidelijkheid leidt tot minder fouten. Ook hier ligt de winst bij minder foutherstel, daarnaast bereikt deze oplossingsrichting een betere aansluiting van de loonheffing op de inkomensheffing. Daarnaast kunnen de samenvoegingsbepalingen ook in andere situaties waarbij een werkgever zowel loon uit tegenwoordige arbeid als loon uit vroegere arbeid betaalt tot fouten leiden. Als neveneffect treedt ook op dit punt verbetering op.
- Ad 1 en 2) de berekening voor de tegemoetkomingen op grond van de 'Wet tegemoetkoming loondomein'(hierna: Wtl) wordt minder foutgevoelig en eenvoudiger.

Achtergrond/Beschouwing

• Een werknemer met recht op een uitkering op grond van de werknemersverzekeringen kan deze uitkering, mits zijn werkgever instemt, via de werkgever laten uitbetalen. Vooral uitkeringen op grond van de Wet arbeid en zorg (Wazo)- en Ziektewet (ZW) en WW-uitkeringen bij buitengewone natuurlijke omstandigheden (onwerkbaar weer: 'vorstwerkloosheid') en bij werktijdverkorting (WTV) worden in de vorm van een werkgeversbetaling verstrekt (of bij ZW, ook door de werkgever rechtstreeks als eigenrisicodrager ZW betaald, dus niet door UWV via de werkgever). Werkgevers maken bij de verloning van deze uitkeringen fouten door onbekendheid met de complexe en soms onduidelijke regelgeving op terrein van de arbeidskorting en de verantwoording van verloonde uren. Omdat het UWV voor de berekening van tegemoetkomingen op grond van de Wtl afhankelijk is van de loonadministratie van de werkgever, worden ook daarbij fouten gemaakt.

| Uitvoeringsaspecten | |
|---------------------|---|
| Eenvoud burger | Voor burgers wordt het niet eenvoudiger als maatregel 1 wordt doorgevoerd. De loonheffing en inkomensheffing sluiten minder goed op elkaar aan, waardoor burgers vaker worden aangeschreven. Daarbij dient in het oog te worden gehouden dat het om kwetsbare groepen kan gaan. Nadeel voor de werknemer is daarbij dat bij kortdurende uitkeringen, de betalingen door de werkgever ophouden of alleen doorlopen, voor zover er sprake is van aanvulling op het ziekengeld of de Wazo-uitkering. De werknemer krijgt dan van UWV de uitkering betaald en heeft dus ineens voor korte tijd (tevens) een andere inkomensbron met bijbehorende administratieve lasten ook voor hem. Door de beslistijd van UWV over de uitkering en de vertraging in de uitbetaling kan de werknemer tijdelijk minder inkomsten hebben. |
| Fraude/handhaving | Handhaving wordt aanzienlijk eenvoudiger doordat deze betalingen zeer ingewikkeld zijn. Hierdoor worden minder fouten gemaakt in de afdracht van loonheffingen. |
| Implementatie | Ad 1) De eerste inschatting is dat voor deze wijziging geen wijzigingen benodigd zijn in de IV-systemen. Mogelijk heeft deze maatregel uitstralingseffecten naar de IH. |

| | Ad 2) Geen gevolgen: traject tot verduidelijking/aanpassing samenvoegbepalingen is door Financiën al opgepakt. Is wetstechnisch relatief eenvoudig. Tevens wordt door SZW in samenwerking met Financiën, Belastingdienst, UWV Ketenbureau gewerkt aan definitie van begrip inkomstenverhouding waarin afzonderlijke verantwoording van loon en van uitkering in de loonaangifte ontstaat. |
|----------------------|--|
| Effecten | |
| Economie | - |
| Budgettaire aspecten | Geen budgettair effect. Het gaat om een verandering van het administratief proces. Als daardoor minder fouten gemaakt worden, is dat niet lastenrelevant |
| Overige effecten | Belangrijk neveneffect is bij beide oplossingsrichtingen verbetering van dat de kwaliteit van de gegevens in de polisadministratie. • Het draagvlak onder werkgevers is mogelijk beperkt: • Eigenrisicodragen ZW wordt hiermee niet meer mogelijk gemaakt. • Werkgevers kunnen niet meer op de oude wijze het loon doorbetalen en intern verrekenen met de uitkering. Ze moeten kortdurend de loonbetaling stopzetten (of alleen de aanvulling betalen) en na afloop van de uitkeringsperiode hervatten. Dit is ingewikkelder dan het loonbedrag blijven doorbetalen, die dan voor een stukje bestaat uit doorbetaalde uitkering. |